

Landstingsflertal nøjes for en Del Skotøj med Kr. 1,30. Jeg tør ikke nævne flere Enkeltheder. Jeg har her kun villet illustrere med nogle ganske enkelte Eksempler. De ville se, hvor upaalidelig, hvor vaklende, hvor uvidende den saakaldte protektionistiske Toldkundskab i Virkeligheden er.

Komme vi nu til Enderesultatet; se vi, at dersom de Ændringsforslag, der vare stillede af det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel), bleve vedtagne, vilde de medføre en Forøgelse ud over Regeringsforslaget af 3,600,000 Kr., stigende efter 4 Aars Forløb med 200,000 Kr., altsaa i alt af 3,800,000 Kr., medens det Forslag, der nu foreligger oppe fra Landstinget, vil medføre en Forøgelse ud over Folketingsforslaget og Regeringsforslaget, som det blev forelagt i Efteraaret i Landstinget —, en Forøgelse, som allerede er nævnt —, af 10,600,000 Kr. Altsaa ogsaa i det finansielle Enderesultat er der den mest øjensynlige Forskel paa, hvad Protektionisterne her i Tinget, og hvad Protektionisterne oppe i det andet Ting foreslaa.

Landstingets Toldlovsforslag betyder jo en i sig selv hvilende Toldlovgivning. Udtrykket er før brugt. Men Landstinget gennemfører denne i sig selv hvilende Toldlov paa en Maade, som man vistnok ikke fra nogen Side tidligere har tænkt sig Muligheden af. Landstinget accepterer nemlig i alt væsentligt den Nedsættelse af Finanstolden og Raastoftolden, som Folketinget har vedtaget, men bevarer eller forhøjer ikke desto mindre Toldbeskyttelsen i mange Tilfælde i en overordentlig høj Grad. Men det vil altsaa sige, at Forbrugeren, den almindelige Forbruger her i vort Land, aldeles ingen Lettelse faar ved det Lovforslag, der nu er kommet fra det andet Ting. Tværtimod, idet Beskyttelsen forhøjes overordentlig, vil der ogsaa indtræde en Forhøjelse af Vareprisernes Niveau, saaledes at dette Lovforslag, her foreligger, i Virkeligheden vil betyde en stærkt forøget Toldbeskatning af den danske Befolkning.

Det er Landstingets Stilling. Der er kun et eneste glædeligt Punkt i dette Lovforslag, nemlig dette, at Landstinget har strøget den Trediedel af Kultolden, som Folketinget desværre indsatte i Modsætning til det oprindelige Regeringsforslag. Det er et Lyspunkt, og jeg vil meget haabe, at under Fællesudvalgets Forhandlinger dette Lyspunkt maa blive ved at skinne, saaledes at vi ende med at komme helt væk fra Kultolden, der vel er den taabeligste Told, som overhovedet tænkes

kan, taabelig, skadelig for alle, for Landbrug saavel som for Industri, for Forbrugere saavel som for Producenter. Det skulde dog være vidunderligt, om man ved denne Toldposition, hvor særlig Landstinget har foreslaaet at frigøre Kullet, og Regeringen har foreslaaet det samme sidste Efteraar, ikke skulde kunne komme til det Resultat at frigive den fuldstændigt. Men jeg vil straks tilføje, at dette er det eneste Lyspunkt, jeg har kunnet finde. (*En Stemme*: Straaafletning!) Ja, Straaafletningen er ogsaa et lille Lyspunkt, hvor Landstinget har vist, at den Sagkundskab i saa Henseende, der er udfoldet fra socialdemokratisk Side, ikke var saa daarlig, for Landstinget har her accepteret vort Forslag. Saadanne smaa Lyseglimt kan der maaske findes andre af, men det væsentligste Lyspunkt, jeg har kunnet finde, er, som sagt, Kultoldens fuldstændige Frigivelse. Men det slukkes straks, thi til Gengæld bevarer man Halvdelen af Petroleumstolden og gennemfører derved en højere Toldbeskatning af Befolkningen, end Folketingets Forslag stod paa.

Jeg maa maaske her gøre opmærksom paa — det er ogsaa naturligt i denne Sammenhæng —, at lige saavel som Landstingets Toldlovsforslag som Helhed er et ubearbejdet Kaos, lige saa vel viser der sig de mærkværdigste Modsigelser i Enkelthederne, idet selve Landstingets Ordfører ikke kan holde en Tale derom, den store, bærende Tale, hvormed han fremsætter sine Ændringsforslag, uden at gøre sig skyldig i en aabenbar Modsigelse. Det illustrerer, hvor lidt Sagkundskab der i Virkeligheden har været samlet eller i hvert Fald gjort sig gældende overfor Toldsagen oppe i det andet Ting. Jeg skal her nævne, at Petroleum, der bruges til Motorbaade til Fiskeri, frigives helt. Det er jo for saa vidt meget anerkendelsesværdigt, at man, naar man ikke kan gaa med til at frigive Petroleum helt — hvad jeg meget beklager —, i alt Fald frigiver den Petroleum, som anvendes til de Motorbaade, vore Fiskere mere og mere tage i deres Tjeneste. Det gør Landstingets Ordfører paa eet Punkt, men samtidig med, at han anbefaler dette, retter han paa et andet Punkt — nemlig Farvevarepositionen — i Folketingets Vedtagelse, idet han foreslaar udskudt — hvilket Landstinget ogsaa vedtager — den særlige Position for nogle kemiske Præparater, naar de ikke umiddelbart bruges til Farvning. Og Landstingsflertallets Ordfører, det ærede 7ende Medlem for 6te Kreds (Hey), motiverer det — Sp. 318 —